

ש.ל.

פרוטוקול מס. 13

מישיבת ועדת השרותים הצנוריים, שהתקיימה
ביום ג', ז' באדר תשי"ב (4.3.52), בשעה
9.00 בבקר.

השתתפו:

א. אלטמן - היו"ר
ב. הראל
ג. חת
ד. טברסקי
ה. ישעיהו
ו. כצנלסון
ז. כפרית

חסרו:

ח. בן-אשר
ט. חזני
י. חביבי
יא. לורנץ
יב. נצר
יג. ציזלינג
יד. הכרמלי

הנומרו:

ד"ר שיבא - משרד הבריאות
ד"ר כוס-בינה - משרד הבריאות

על סדר-היום:

המשך הדיון על האספקה
הרפואית.

היו"ר א. אלטמן:

אני פותח את הישיבה.

אני מציע שנשמע את ההצעות של משרד הבריאות.

ד"ר שיבא:

משרד הבריאות עומד על כך שתהיה עדיפות
בייבוא צרכי רפואה חיוניים, כמו לייבוא

חיטה וקמח. ואלה הן ההצעות:

(א) משרד הבריאות מוכן להציע הצעת רשימה
של תרופות אשר לגביהן צריכה להיות עדיפות כפי שהיא קיימת לגבי הלחם;

(ב) לגבי תרופות אלו, השער צריך להיות כמו

זה הקיים עבור הלחם.

היו"ר א. אלטמן: (ג) דרישתנו היא שהאוצר יבטיח סכום כסף חדשי קבוע, על מנת שאפשר יהיה לתכנן קניות עבור 6 חדשים למפרע, הואיל וקבלת התרופות אורכת לפעמים 90 יום עד 6 חדשים. לפי תכנון זה אפשר יהיה להשיג את המצרכים השונים בזול יותר מאשר באופן רגיל.

הצעה אחרת: במידה שיביאו סחורות מגרמניה שגם במקרה זה יש לתת עדיפות לרפואות שבהן כלולים גם חסדי גלם עבור התעשייה הפרמטיסטית כאן.

ב. כצנלסון: ביחס לפנצילין, ברצוני למסור מקרה על בית-סרקחת אחד שחיללו לסמק לו פנצילין אחרי שאזל אמלו המלמי.

ד"ר כוס-גינה: אני מייעץ לבעל בית-סרקחת זה להתקשר אתנו והוא יקבל פניצילין כאוות-נפשו. יש לנו כרגע די פניצילין.

ב. הרצל: ברצוני לדעת אם ב"כ האוצר הוזמן להיום.

היו"ר א. אלטמן: לא.

ב. הרצל: האם ב"כ מסדר המסחר והתעשייה הוזמן?

היו"ר א. אלטמן: כן.

ב. הרצל: ביחס לעדיפות וטער, נדמה לי שאלה הם שני דברים שהועדה צריכה לדון בהם עם המשרדים המתאימים או להביא זאת לידיעת הכנסת. על כל פנים, אני מציע כדלקמן:

(א) רשימת התרופות החיוניות איננה מעניינת את הועדה הזו, ובזה אני סומך על מסדר הבריאות שהוא יכין רשימה זו בעצמו; (ב) שתהיה הקצבה קבועה חדשית; (ג) בנוגע לייבוא רפואות מגרמניה, ברצוני להזהיר מפני מצרכים ידועים, כי אם תובאנה רפואות מוכנות או רפואות בעל סם פטנטי, אני מזהיר ואומר לכם מראש שאנו נכנס טוב לתקופה כזו שהרופאים שלנו ירצו להשתמש אך ורק ברפואות אלו, וזה יכביד על הסדינה במאד מאד. וטוב אני חוזר, ואומר - לא להביא רפואות העלולות להרגיל את הרופא וגם את החולה ^{אלוה} אולם, אפשר יהיה להביא את הרפואות בצורה מעובדת למטבח.

ד"ר סיבא: ניתנה כבר הוראה כזו נבקשנו שעל הרפואות יהיה רק ה"טרייד-מאנק".

היו"ר א. אלטמן: בקשר לדרישה שהאוצר יבטיח סכום כסף חדשי קבוע, אני מציע לנקוב את הסכום הנדרש.

ד"ר סיבא: להחלטה שתתקבל כאן יהיה ערך רב גם לגבי התעשייה.

כעת אני קורא דו"ח, אשר נתקבל אצלנו מהארצות הסכנות על פעולות רפואיות מחודס פברואר, ואני סוכן להסציאו לחבשי הועדה, באזור עזה, למסל, הורידו את תמות התינוקות ע"י פעולות חסוי. נלכך אני מעמיד את הצורך הדחוף שיש בחסרי חסוי באותה דרגה של הרפואות החיוניות ביותר. ואיננו יכולים לחכות עד אשר יוביצף יואיל להקציב לנו כמות מסוימת של חסרי חסוי.

ד"ר סיבא:
על כן אני חושב שאם התקבל כאן החלטה על
הקצבת סכום מסויים עבור חסרי חסוי, הריהי

תהיה בעלת משקל.

כאשר ראיתי שאין הקצבות חדשיות, ירדתי
בגובה הסכום ובקטתי 30,000 לירות שטרלינג לשנה במקום 80,000, וזאת רק
מתוך ידיעה שסכום זה עומד לרשות האוצר, ואכן האוצר התחייב לתת אותו.
ובסכום זה של 30,000 ל"ש אנו רוצים להבטיח קיום סדיר של חרפואות בארץ.

היו"ר א. אלטמן:

ההצעה היא: שמחוץ לסכום החד-פעמי של 500,000
דולר שההענקת הבאה של 2,500,000 דולר, ומחוץ
ליבוא של "הדסה" ו-"המלבן" - הדרישה היא, הקצבה חד-פעמית מסוריינת
מינימלית של 30,000 לירות שטרלינג חוץ מחסרי חסוי, על זה אין הערכה,
אבל ישנה הצעה והיא: 400,000 לירות שטרלינג וזה עבור קניית חסרי
חסוי, כגון: סבון, ליזול, ד.ד.ט.. אלה הן הדרישות המינימליות של
עדיפות שמסדר הבריאות מציע בבחינה כספית.

ב. הרמל:

אינני חושב שאנו צריכים להיכנס לשאלה של
מספרים, כי לא נוכל להיכנס לפרטים כאלה.
נדמה לי שהוועדה צריכה להיכנס להסכם עם משרד המסחר והתעשייה על מנת
לקבל החלטה כי בעדיה לא יעלה בידינו ולא כלום. אני מציע שהיום
נחליט על הצורך בעדיפות של צרכי רפואה ידועים, ולאחזק היטיבות הקרובות,
להזמין 3 באי-כוח של משרד הבריאות, האוצר ומשרד המסחר והתעשייה,
על-מנת לשמוע אם הם באו לידי הסכם בדבר הקצבת חדשית של מטבע זר
לרכישת רפואות בכלל.

ג. כפרית:

עד כמה שאני יודעת על העצבת התקציב לשנת
הכספים החדשה, אני יודעת שהתקציב הוכן ללא
יכולת לספק את כל הדרישות של משרד ומשרד.

ברצוני לומר שאם יש ערך לעבודתנו בוועדה זו,
הרי הערך הוא בעבודה מעשית. אני מציעה שנחליט שהיו"ר שלנו יפנה
לוועדה המוסמכת לכך בתביעה קונקרטית מינימלית שאפשר יהיה להגשים
אותה.

ד. יאשיהו:

אני תומך בהצעתו של חבר הכנסת הרמל ששום שיש
בה הגיון ברור. איננו שתדלנים לפני האוצר,
אלא ועדה של הכנסת,
אני מציע שנחליט שאנו מסליצים על מתן עדיפות
של רפואות הנראות לנו כחיוניות כלחם. אינני אומר שביכנס לפרטי
הסכומים ואף לא לענין השער.

ה. בוס-בינה:

לדעתי, העקרון שקבע ד"ר הרמל הוא חשוב מאוד.

אני מציע קודם-כל שהוועדה מוצאת צורך בעקרון
חרפואות מסוימות עדיפות ממש כלחם. אך לאור המצב הנוכחי, מוצאת
הוועדה בכדי לקיים את המינימום שבמינימום, זה צריך להיות מסורייני
בהחלט. אם הצעה כזאת תבוא מצדכם, הרי היא תהיה מעשית וגם ברת-ביצוע.
לדעתי, אם אתם מוצאים שהעקרון הזה הנו חשוב, הרי בוודאי ובוודאי
תמצאו את הדרך לביצועו.

ו. הרמלי:

אני חושב שאין בינינו ובין משרד הבריאות חילוקי-
דעות. היענו באה לחזק את ידיו של משרד
הבריאות בתביעותיו המסוימות.

א. הכרמלי: לדעתי הצעתנו מסתכמת בזה שאנו טקלים את עמדת מסדר הבריאות ומבקשים את ביצועה.

עוד בימי הכנסת הראשונה שאלתי אלה ואף עתה אעלה אותה שנית: מדוע קיימת ספקולציה ברפואות?

ד"ר בוס-בינה: ביחס למחירים המופקעים שיטנם ברפואות בראוני לומר, שקיים פיקוח מלא על מחירי הרפואות. ואם המחירים נראים כמופקעים - הרי זה בגלל ההעלאות שהיו בכל מצרך ומצרך; ההעלאות שילבן ברפואות הן מאוסרות במסדר הבריאות.

הינ"ר א. אלטמן: בראוני להעיר שתי הערות: אינני תמים-דעים עם הד"ר הראל. אי-אפשר לדבר על עדיפות, אלא אנו דורשים עדיפות כסו לחם. עדיפות זוהי שאלה תיאורטית, באם לא יהיה לה ביטוי קונקרטי. יש לנו צורך ברפואות שהן חיוניות מאוד. אנו יודעים את המלחמה הקשה המתנהלת בין כל המסדרים על הסכומים המצומצמים של המטבע הזר וחלוקתו, האלה היא מהו הסכום שיפול בחלקו של כל מסדר ומסדר. בישיבה הקודמת שמענו מה היתה דרישתו של מסדר הבריאות בשנה החולפת, ומה קיבלו בצורה של הפטחה ומה קיבלו למעשה. ההבדל בין הדברים היה די גדול.

המצב כיום הינו יותר ממורטקוד, זאת אומרת שהשנה ישנם כל הסיכויים לקיצוצים דרסטיים נוספים. לדעתי צריכה הוועדה לדעת מה שיש לפנייה בשדה-העולמה, ואני מבין שבלי כל לחץ לא נוכל להשיג מאומה. לכן עלינו להגיע למסקנות קונקרטיות יותר.

על כן אני מגיע למסקנותי זו: א) יש לבקש את סידור הבריאות לקבוע מה הן הרפואות הדורשות עדיפות כלחם; ב) לקבוע מה הוא הסכום המינימלי שמסדר הבריאות ועוניין בו; ג) ד"ר שיבא הזכיר את שאלת ההענקה. לדעתי, טוב תעשה הוועדה אם תקבע גם דבר זה בטייפיה.

בקטר לייבוא סחורות מגרמניה אינני רואה להיכנס לויכוח שהיה בכנסת. אך אני אומר שויכוח זה עדיין לא נבמר ואינני יודע מה יהיה בסופו של דבר. ולכן, אני מציע שהוועדה לא תדון ולא תמליץ בענין השילומים מגרמניה.

ב. הראל: אני מציע שוועדת השירותים תחליט שכתבאי האספקה בארץ הכרחי לתת ליבוא צרכי רפואה חסרי רפואה מסויימים אותה עדיפות שנותנים לגבי לחם; ב) שוועדה רפואית מיוחדת תקבע את רשימת הרפואות וצרכי היטוי לעדיפות, במסך שבועיים; ג) במקרה שמסדר הבריאות לא יבוא לידי הסכם עם מסדר האוצר, המסחר והתעשייה, - על סידור הבריאות להגיש את ה אלה שנית לוועדת השירותים.

הינ"ר א. אלטמן: האם אתה כולל בתוך הצעתך זו גם את קביעת סכום הכסף הדרוש לצרכי אספקה רפואית?

ב. הראל: לעתהעמה נקבע את שאלת העדיפות; מצד שני נחייב את האוצר להגיע לידי הסכם בנוגע לסכומים. בנוגע להקצבה בכלל, זוהי שאלה מסובכת מאד - אל נכניס ראשונו בענין זה.

ס. כפרית:

אף אני בדעה זו שלא נכניס ראסנו לעניני
ההענקה.

אני מציעה סמליץ על הסכום המינימלי שהוצע
ע"י ד"ר סיבא - 30,000 לירות סטרלינג.

בענין ייבוא סחורות סברסניה, אינני מקבלת
את דעתו של היו"ר, לדעתי, עלינו להביע את איסורנו ואת יכולתנו
להציע את התביעות האלה באופן פרינציפיוני כללי.

ג. סברסקי:

נראה לי שעלינו לכתוב בסם הנועדה, שאחרי
יסמיעת הסצב הרפואי בארץ, הרי ההצעה שהובאה
כפנינו ע"י מסרד הבריאות נראית לנו כמספיקה ויס לתת לה עדיפות.

ג. חת:

אני מבקס להגיע לתכלית. אם הועדה הזו
מוצאת ייס צורך לתת עדיפות, אזי זוהי הצעה
ייס להגיסה לכנסת, שהועדה מייעצת לכנסת בסטח זה וכו'.

אני מוצא סאם הבעיה היא חשובה, הרי ייס
לסיס אותה על סולחן הכנסת, ססום סאני יודע שהחלטת הכנסת היא היא
המחייבת. בסו, למסל, בענין הנייר לעתונות וכו'. לכן אני מציע
ייס לתת את החלטתנו לידיעת הכנסת, ושהכנסת תחליט בענין זה.

היו"ר א. אלטמן:

ההצעה היא סאם בעוד סנועיים ענין זה לא
יגיע לידי הסדר איזה שהוא, אזי נביא את

הסיכום שלנו לכנסת.

ג. חת:

אני מעונין שתוצאות פעולתה של הועדה
הזו תובאנה לכנסת.

ג. הראל:

אני מצטרף להצעתו של חבר הכנסת חת -
להביא את סיכומנו בפני הכנסת. אולם סאלה זו
איננה עומדת בפנינו כרגע. מה שנראה לי כמעסי יותר כרגע, הריהו
סנקבל כעת החלטה ונדרוס מסרד הבריאות לבוא לידי הסכם עם מסרד
האוצר ומסרד המסחר והתעסיה בנוגע לעדיפות הרפואות. ותייה, אם לא
באו הצודים לידי הסכם תוך סנועיים ימים, אזי תעסוד כפנינו הסאלה
אם להזמין את ב"כ המסרדים הנקובים לעיל או להביא זאת לידיעת הכנסת.

י. יסעיהו:

אני מציע שהחלק סאנו מסכיטים עליו
יוסם על סולחן הכנסת.

ה ח ל ס :

לאחר סועדת הסרותים סטעה את באי-כח מסרד הבריאות,
האוצר ומסרד מסחר ותעסיה בדבר הקצבת סטבע זר לייבוא
צרכי רפואה - קובעת, סכתנאי האספקה הקייטים ייס
צורך לתת לייבוא צרכי רפואה חיוניים וחמרי-חיסוי
סווייטים, עדיפות ראסונית כסו לייבוא חיסה וקטח;

(ב) מסרד הבריאות יקבע את רסימת צרכי הרפואה החיוניים;

(ג) על מסרד הבריאות לבוא לידי הסכם עם מסרד האוצר
ומסרד מסחר ותעסיה בסעלה הנ"ל וכן בדבר הקצבה
חדסית של סטבע זר לרכיסת רפואות בכלל. אם בססך
נועיים לא יוסג הסכם כנ"ל, תובא הסאלה לדיון
כפני ועדת הסרותים, בהסתתפות ב"כ המסרדים הנובעים
בדבר.

(ד) מסרד הבריאות יפציא ליעדה את רסימת צרכי הרפואה
החיוניים כפי שתקבע על ידו.

בישיבה הקרובה נחליט על תקציב מסרד הבריאות
ומסרד הסעד.

היו"ר א. אלטמן:

יסנו חוק ניהול מוסדות סגורים אשר נסרד
לועדת החינוך והסדרות. ברצוני לדעת

א. הכרמלי:

איך הוא מתקדם.

דבר זה נסרד לועדת החוקה.

היו"ר א. אלטמן:

מה נעסה בענין מוסב זקנים?

ב. כצנלסון:

בזמנו, החלטנו לפנות למסרד הסעד, ואמנם
פנית, אך עד היום לא קיבלתי תשובה.

היו"ר א. אלטמן:

ברצוני לדעת מה נעסה מביב סגבית הסטפונות.

ס. כפרית:

ביקשתי מסר צידון לפנות אל המסדונים
בענין זה על מנת לקבל פרטים.

היו"ר א. אלטמן:

הישיבה נבעלה בקעה 10.30.